

PREDIKAN VID MIDNATTSMÄSSA DEN 23-24/7 1986

I STAVANGERS DOMKYRKA.

TEXT 1 MOS 32:24-31.

Vi har i kväll samtalat med varandra om två grupper av människor som båda kämpar för samma mål: socialismen. Den ena gruppen tror på Gud, de kallas "kristna", den andra gruppen tror inte på Gud - de kallas "ateister", Hur kan människor med motsatta utgångspunkter bli ett i kampen? Är det kanske så, att de som är kristna ibland oss lever i en religiös fantasivärld och att det enda verkliga hos dem är deras praktiska handlande, viljan till socialism, och handlingens praxis vilar på en mycket fastare grund, om vi kastar bort gudstron? Eller - finns det någon annan förklaring till den överraskande enheten mellan ateister och kristna?

Vi läser texten till denna midnattsmässa ur Första Moseboks 32:a kapitel: "Jakob blev ensam kvar vid Jabboks vad....."

Alla har vi blivit födda hit till jorden utan att någon frågade oss om vi ville bli födda. Vi kommer också att dö utan att först någon frågar om vi vill dö. Alla har vi på vår väg från det vi föddes fram till nu ofta blivit ställda inför sådant som vi inte kunde göra något åt, sådant som alltså är starkare än vi. Både när vi får livet och när livet tas ifrån oss, står vi inför detta som vi icke är herrar över. De som tror på Gud de ropar till denna starka makt och sätter namn på honom. De som inte tror, de ropar och de kvider i hjärtat, också de, men de använder inte något namn.

När Gud träder ut ur mörkret, "vid soluppgången", får jag ett nytt namn, liksom Jakob fick ett namn. "Israel" heter han nu och "kristen" heter jag, jag som tror. Vi är tagna ut, avsidestagna. Israel blev ett särskilt folk, som inte skulle likna de andra folken, och "de kristna" är i vår kultur en annan sorts människor - de är inte som vanligt folk.

Men när Israel, under kampen i natten, togs ut, togs avsides, så skedde detta för de andra. Israel blev "Herrens lidande tjänare", "så föraktad att vi höll honom för intet", "han som utgav sitt liv i döden" och bar, i sin kropp, många hat och överträdelser. Han som är hela världens frälsare, barnet Jesus, han föddes inne i det avsidestagna Israel och han dog därinne, i Israel. Ut till folken i världen kom han först efter döden. Detta är mönstret för varje kristen, han är märkt, tagen ut ur mängden - men han är det för mängden, för dessa många som inte tror. Såsom en gåva, erbjuden åt dessa andra, ska en kristen människas livslopp bli fullbordat.

Att ta det man är, ta det man har, att låta livsinnehållet fungera i andra människors tillvaro och att hoppas, att alla vill göra på samma sätt med sina tillgångar, det ingår som en del av "socialismen". visserligen är "den socialistiska människan" den allra minst förverkligade delen av framtidsmålet - men denna Människa är ändå under tillblivelse, den håler på att bli till.

En sådan Människa, vars liv fungerar i andras liv, såsom Jakob, efter kampen vid Jabbok, fungerade i sitt folks liv, en sådan människa är på en och samma gång en Förlorare och en Vinnare. Det finns ingen möjlighet att gå in i denna gärning - ty det är fråga om en GÄRNING

- man kan inte gå in i det utan att gå miste om positiva tillgångar, verkligen förlora något! Att kunna gå, med friska ben, är en tillgång som man behöver, en nödvändig del av det friska livet - men Jakob, Israel, haltade på höften. Och Israel har fortsatt att halta sig fram genom världshistorien, bärande på bördan av omgivningens hat och avund. Och samtidigt var Jakob/Israel välsignad, han är välsignad mer än andra - han tilltvang sig efter slutad kamp, Guds hemliga, okända välsignelse, när "morgonrodnaden gick upp". Och Israel har burit också den gåvan, Välsignelsen, genom världshistorien, och gör så än idag.

Nu är det natt och här är vi. Kampen, striden, har bara börjat. Det är långt till soluppgången.

När vi går fram till seger i denna strid, kommer vi att förlora en hel del mänskliga tillgångar, vi kommer att göra verkliga förluster. Och samtidigt blir vi välsignade mer än andra, vi blir rikare under förlusterna. Denna rikedom får vi alla del av, kristna och ateister gemensamt. Mannen som kämpade med Jakob i natten och som var Gud själv, Skaparen, men som aldrig uttalade sitt namn utan var som en naturkraft bara, han gav anonymt välsignelsen åt den kämpande Jakob, Så handlar namnlös Gud. "Gömd är den som åt oss räcker kraft och hälsa som ett lån."

Eftersom Gud gömmar sig bakom naturens gång och bakom skapelsens ting när han välsignar oss och eftersom vi i Hans närhet inte bara vinner utan även förlorar, är det lätt att gripas av tvivel på hans makt. Vi tvivlar ibland på segern: ska det gå upp någon morgonrodnad såsom det ändå till slut gjorde för Jakob efter kampen? De som tappar hoppet om socialismen är många just nu.

Därför vill vi sluta vår gudstjänst i kväll med en bön.

Låt oss bedja.

Gud, vi kommer inför dig med tack för vad du fram till idag har givit oss. Vad vi än gick miste om, det som du gav var alltid mer än det som vi förlorade. Nu ber vi att du, i denna natt, ville skänka oss gåvan att kunna uthärda intill slutet, att icke ge upp. Därom beder vi i Jesu Kristi namn. Amen.

Pred. vö Michelltmäxi
; Staeragers Douklyda
23-24 juli 1987

Text: 1 Mos 32:24-31

Liturs: Greta Toivassen
Sälg: Pentti Reese

Vi har i tvän sam-
lalet ^{mea varav} om från grenen
en kätiniskar turh lä-
da kämpar för sam-

Men mål: socialismen
den ena ~~de~~ gruppen tror på
Gud ~~och~~ kulis "krist-
Ma", den ~~av~~ ^{gruppen} ~~av~~ tror
inte på Gud - de kallas
"atheister". Hur kan
MSKor med Misratta ut-
franspunkttes läi ett i
kämpen? Är det konst

② som är (ibland) att
 så, att de kristna te-
 ver i en religiös fante-
 si värld och att det enda
 verkliga ~~konceptet~~ ^{konceptet} deas ~~proph.~~
 första korollariet vil-
 jae till socialism ^{och "händelserna"}
~~fortar~~ ^{fortar} på en nyckel fas-
 tare grund, om ~~den~~
 kastar bort guds-
 Oron? Eller - finns det
 någon annan förklaring
 till den övervakande
 enkäten mellan ateister
 och kristna? (Leden till
 Vi läser) demur.
 midnattsmännan ~~och~~
 ur Första Moseboken 32: a
 kapitel:
 "Johel blev suran
 kvar vid Jabelts under
 Matten. ^{hinn} ~~hinn~~ ^{hinn} ~~hinn~~
 Man med honom till

den morgnrodade ③
 gick upp. Och när Man-
 neen såg att han inte
 kunde övervinna Ju-
 heb, gav han honom
 ett slag på höftleden
 så att knippen gick ur
 led under ~~den~~
^{Kampens} ~~hans~~ ^{hans} ~~hans~~
 Mameen söde:
 "Släpp mig, mersor-
 rodnaden går upp!"
 Johel svarade:
 "Släpper dig inte, för-
 råv du väl i gata
 mig! Mameen söde:
 "Väl är ditt varn?"
 Han svarade: "Jabel!"
 Nu ~~de~~ söde Mameen: "Du
 skall inte mer leta
 Johel utan Jabel
 ty du har kämpat
 med Gud och

(4) Mämnit det var vrennit
sger. 'Då frässa ja-
kub: 'Lät mig veta
ditt namn! 'Mamen
sorde: 'Värför frå-
gar du efter mitt
namn?'

Och han vät-
sig med honom där.

Men jubel var
Platen namnet
Penne, 'Ej, sade han
'Jag har ett Gu
annit med annit,
och dock har mitt liv
blivit räddat.
När han kom
förbi Penne såg han

tolen gå till. Men (5)
han hållade på trif-
ten. " Gud, förgäva
ditt heliga ~~ord~~ för oss!
Amen

Alla har vi blivit
födda hit till jorden utan
att någon frågade oss om
vi ville bli födda. Vi
kommer och ~~vi~~ ^{vi} ~~vi~~ ^{vi}
utan att ~~först~~ ^{först} ~~fråga~~
om vi vill dö. ~~Men~~
Alla ~~har vi~~ ^{har vi} ~~vi~~ ^{vi}
~~er oss~~ ^{er oss} ~~vi~~ ^{vi}
var från det vi föddes till
nu ofta blivit ställda inför
sådant som vi inte kan gör-
na något åt, sådant som alla
så är starkare än vi. På de
när vi får livet och när ~~de~~
tas ifrån oss, står vi inför
detta som vi inte är herrar
över. De som tror på Gud

de
6) Troppar till denna makt
och stöter namn på honom.
de som inte tror, de ropas och
de tvivlar i hjärtat, och de
Men använder inte nöfot namn.
— När Gud dröder

ut ur mörkret "vid solens
gången", får jag ett namn,
likom Jakob fick ett namn.
"Israël" heter han nu och
"kristen" heter jag, jag som
tror. Vi är tagna ut, av-
sides tagna. Israel blev ett
särskilt folk, som inte skulle
likna de andra folken,
och "de kristna" är i vår
kudde en annan sorts män-
iskor — de är inte som van-
ligt folk. (Innet)

Men när ~~de~~ under
barnen
barnen i natten, tog ut,
tog ossides, där skedd

2
detta för de andra.
Israel blev "herrens lidande
gjävar", "så förskötad
vi höll honom för iude",
"han som utgav sitt liv i
löden" och bar, i sin kropp,

Månesken ~~han~~ ^{han} ~~och~~ ^{och} över-
blån som ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}
brudbruden. ~~han~~ ^{han} ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}

~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}
~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}
~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}

Israel ^(han) ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}
ut till folken: ^(han) ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}
Detta är mörkret ^(han) ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}

je kristen, han är ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}
lagen ut ur Mängden —
Men han är ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}

Mängden, för dessa många
som inte tror. Såsom
en gåva, ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans} ~~och~~ ^{och} ~~hans~~ ^{hans} ~~hjärtans~~ ^{hjärtans}
andra, ska en kristen
Människas livslängd bli

① fullbordat.

Att ta det man är,
ta det man har, att
läta livsinnehållet fun-
gera i andra män-
niskors tillvaro och att
hoppas, att alla vill
göra på samma sätt
med sina tillgångar, det
står som en del av
"socialismen". Visser-
ligen är "den socialis-
tiska människan" den
allra minst förverkliga-
de delen av framtidsmä-
nna - men denna män-
niska är också under
tillblivelse, den håller
på att bli färdig.

En sådan män-
niska, vars liv funge-
rar i enklare liv,

såsom Jakob, efter
konspiration vid Jakob, i
fångenskap i sitt folk,
(en sådan makt).

Men gången är förlorad
och den kvinnare. Det

finns ingen möjlighet
att gå in i denna
värld - te det är
friska om en KÄMPNING,
när man inte går in i det
utan att gå med

en positivt frögärning-
verkligen försöker att.

Att kunna ge med
friska ber, är en fel-
gång som man behöver
en nödvändig del av det

friska livet - Men
Jakob, Macel hållade
på att ¹³²⁰⁰⁰ hålla
han från att hålla sig
från genom världslig-

(10) Carica, Carandé m^o

Örökan av Magioni-
uppenstat och avund.

Och samtidigt var ja-
tab. I vad ^{man} är väl
med, väl i g^o utera
är andra — kan till-

träng sig efter slutet
kamp, Guds kemliga,
skända världsliga, när

"Morgonrodnens gick
vagn". Och ~~och~~ har

Carix och den gä-
van, världsligen, ge-

men, världshistorien,
och ~~och~~ gör så an idag.

Nu är det natt och
har är vi. Kampen, skri-

den, har bara börjat.
Det är lägst till solugg-
fängen.

När vi går fram

till seer i denne (11)

Rid kommer vi att
förlora en hel del

Måtteliga tillgångar,
vi kommer att göra
verkliga förluster.

Och samtidigt blir vi
välsignade mer än

andra, vi blir rikare
under förlusterna.

Denna rikedom får
vi alla del av, kris-

na och återsten ge-
nerant. Måttel som

brötta ^{kämpade} med Juleb
; vatten och soth var

Guds sjaer, Skaparen,
men ^{som} sörig uttala-

de sig namn isten var
som en naturkraft, ^{bror} kan

gav menymt väl-
Sinneren för den käm-

(12) Parde Juleb. Så
~~han~~ ~~kan~~ ~~man~~ ~~läs~~ ~~det~~
 den som åt oss rädd
 troft och köra som
 ett ten.

Svart tar vi emot
 nattvard. Denna mät.
 lid är följt ut en
 förlust, "i den natt
 då han varit förrädd"
 och den har len.
 der århundradenas
 gång skänkts Guds
 välsignelse till ota.
 lika människor. In
 i denna rord av män-
 niskor, som har för-
 lutat och som
 mitt i mörkret — har
 segret, går nu också
 vi från Guds altaret. Låt oss bedja.

(13)

Gud, vi kommer
 till ditt altare tillborn
 den fattige kommer och
 ber om förlåt. Vi
 tackar för vad du
 fram till ~~en~~ nu
 har gjort oss. Vad vi än
 gick misste om, det
 du gav var alltid
 mer än det vi för-
 lora. Nu ber vi att
 du, i denna natt, vil-
 le ~~ge~~ skänka oss gö-
 van ditt kanna utvär-
 de intill slutet, att
 icke ge upp.

Bedes vi i Jesu
 Kristi namn. Amen.

(Vä u!)

13) Eftersom Gud göm-
 mer sig bakom naturens
 gång och bekämn ska-
 pelseras käng när han
 välsignar oss och of-
 terson vi i slaver vär-
 het inte bara värmen
 utan även förlovar, ~~och~~
~~är~~ det lätt att gri-
 pas av förvel på hans
 makt! ~~och~~ Vi förklarar ^(aldrig)
 segem: ~~att~~ ska
 det gå upp någon mo-
 genholodag ^{hur det} som det
 ändra gjorde för Jakob
 efter ~~den~~ ^{kommer} ~~han~~?
 de som tappar ~~hos~~-
 net om socialismen
 är många just nu.
 Särskilt vill vi
 fluta vår ^{religiösa} ~~religiösa~~ i käll
 med en Bön.

Låt oss bedja, 14
 Gud, vi kommer
 inför dig med tack
 för vad du ~~har~~ ^{givit} oss.
 Vill du ha ~~ett~~ ^{ett} oss.
 Vad vi ännu ~~har~~ ^{har} miste
 om, det som du gav
 var alltid mer än det
 vi förhoppade. du har
 vi att du, ^{skänker} denna
 natt, vill ~~du~~ ^{du} oss
 gävar att hemma
uthärda intill hel-
let, att icke ge
upp. Ö Ö Ö
 det vi i Jesu Kristi
 Namn. Amen.